

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 33. Quomodo Dominus mulieres lamentantes sit allocutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
TRIGESIMATERTIA.

QUOMODO DOMINVS
*noſter mulieres ſequentes, &
lamentantes ſit al-
locutus.*

EVANGELIUM.

Luc. 23.

SEQVEBATVR au-
tē Ieſum turba multa
populi & mulierum,
quæ plangebant & la-
mentabantur eum.
Conuerſus autē ad illas Ieſus dixit:
Filix Hieruſalem, nolite flere ſuper
me, ſed ſuper vos ipſas flete, & ſuper
filios veſtros. Quoniam, ecce, dies
venient, in quibus dicent: Beata ſte-
riles & ventres qui non genuerunt,
& ubera quæ non lactauerunt. Tunc
incipient dicere montibus. Ca-
dite ſuper nos, & collibus operite
nos.

nos. Quia si in viridi ligno hoc faciunt, in arido quid fiet? Ducebantur autem & alij duo nequam cum illo, vt interficerentur.

FIGURA.

DAVID Rex fugiens Absalonem, 2. Reg. 15. ascendebat montem Oliueti, stās discalceatus, aperto capite, sequebatur autem populus illum plangens.

PROPHEZIA.

ET plangent eum planctu quasi super unigenitum, & dolebunt super eum vt doleri solet in morte primogeniti. Zach. 12.

CONSIDERATIONES.

DVM benedictus Iesus ad mortem vadit, sequebantur eum multi, diuersis animis & affectionibus: alij accedebant ad cruciandum & neci tradendum, vt lictores & carnifices, qui impietate fessum raptabant. Alij vt Iudæi inimici, vt illuderent ei, & ex mortis aspectu caperent voluptatem. Alij, vt nonnulli ex amicis, qui vnicè eum amabant, vt satisfacerent officio, misericordia & lacrymis indignam & innocentem necem prosecuturi. Ducebatur Saluator, vt ne

quid ignominia extremæ deesset, inter duos latrones: atque ut his non modo sceleribus par, sed etiam superior videretur, soli Iesu, ut à nonnullis traditum est, crucem ferendam dederunt. Certè, mi Domine, quantum accedebat ad malitiam & crudelitatem inimicorum, tanto clarius eminebat tua humilitas & patientia.

In hac turba erant, mulieres quaedam deuotæ, quæ à Galilæa illū secutæ erant. Aderat imprimis dilecta illa Domino Magdalena, hæ sequebantur cum lacrymis & lamentationibus, adiungentes se socias afflictissimæ Matri, quæ cupida videndi Filij, quanquam dolore debilitata, amore tamen & desiderio vires addente, accedit propius. Vbi longius progressa, vestigia filij sanguine impressa videt; totidem planè in corde vulneribus afficiebatur, & dolor doloris accessu crescebat. Denique vbi locum attingit, stetitque vnde & conspiceret, & à Filio conspici, sublatis oculis lacrymis & dolore obscuratis, prospectum filij capiat. Similiter Filius, ut aliquid solatij, quantumuis acerbi præberet mærenti & languenti matri, attollit afflictū & debilitatum caput. Ibi inter se aspiciūt duo soles ambo deficientes, & per ipsos
oculos

oculos amplexatur inter se mæstissimi
illorum animi.

Considera quàm triste & acerbum
fuerit Virgini Matri, videre vnicum vi-
tæ suæ solamen tam miserè derelictum,
inter latrones, curuum sub onere graui
crucis incedere, & inter clamores furen-
tis populi, verberaq; ministrorum cru-
deliter ipsum trahentium, tam immani-
ter tractari. Ah mater sanctissima, quis
gladius animam tuã pertransibat, cum
videres faciem pulcherrimam, quam
sepe olim magna cum deuotione soli-
ta eras aspicere, nunc tam foedè esse de-
turpatam: & venerandum caput, quod
magna cum reuerentia sæpe pectori tuo
appresseras, horribili corona crudeliter
confixum esse, item cum videres tot in-
iurijs & probris affici Dominũ & Deũ
tuum: denique suauissimum & carissi-
mum filium tuum, quem tanto cum a-
more brachijs gestaueras, & ad pectus
tuum dulciter admoueras, sanguine &
sputis foedatum, atque à toto populo
contemtui & odio habitum? Planè, nisi
diuina te bonitas conseruasset, dissi-
set sine dubio præ doloris acerbitate cor-
tuum.

Filius vicissim non iam occultũ ha-
bere poterat dolorem, quem ex dolore
Matris

Matris capiebat. Erant igitur ambo præ doloris grauitate, qua alter alteri compatiabatur, quasi sine sensu & vita: & quando dolor linguam alligarat corde mater filio loquebatur. Dolor tuus & tormenta tua affligunt vsque ad mortem animam meam. O propitiator gentis humanæ, quomodo solus vadis vt sacrificium fias pro omnibus? cur abest Petrus, qui animam se positurum prote promiserat? quomodo reliquit te Thomas, qui dicebat: *Eamus & nos, & moriamur cum illo.* omnes te dereliquerunt, & tu solus ad mortem duceris. Fili mi, Deus meus, quis mihi det, vt moriar tecum, vt crux quæ plurimis datura est vitā, simul etiam matri cum filio afferat mortem.

Ioan. 13.

Ioan. 17.

Reliquis mulieribus fletum & lamenta sua prosequentibus, suavis Dominus, qui amicos suos nouit & lubens aspicit, relicta omnia alia turba, conuersis oculis & facie ad eas, quæ sui amore flebant, iubet, vt super ipsum non fletent, sed super se & super filios suos. O Iesu benedicte, si tu in omnes misericordia moueris, & vt scriptum, sæpe illachrymasti malis alonnis, præcipuè ijs, quæ ingrata illi ciuitati obuentura erant: cur et dum innocens ad mortem vadis, non

DE PASSIONE DOM. 265

vis defleri, neque quemquam doloribus tuis compati? Magna est profectò caritas tua, & planè paterna: quoniam mori indulgentissimi patris, qui secum vna videt filios pati, plus illorum, quàm suis pœnis affligitur, & mauult illis, quàm sibi quemquam compati, sic tu non reprehēdis piū sanctarum mulierum affectum: sed quia propter amorē, magis te pungit ingrati populi scelus, qui te interfecit, quàm tui ipsius dolores: idcirco vis magis etiam defleri ruinam, quæ tantū crimen infecutura est, quàm tua supplicia & innocentem mortem.

COLLOQVIVM.

CONVERTE te ad B. Virginē, & illam roga per intimum filium dolorem, qui cor eius penetrauit, cum filium tam miserabili specie videret, vt te participem faciat sui doloris, vt sic cognoscens, quàm grauium malorū causa fuerint tua peccata, digne ea defleas, simul impetret tibi gratiam, qua in posterum expiata per pœnitentiam culpa, possis vitæ & morum emendatione filium ipsius recreare, ipsi gaudium, animæ verò tuæ certā spem salutis afferre.

DOCVMENTA.

QVI religiosum institutum amplecti.

exi, recusant pati, appetitus frangere, aut labores instituti sui subire; proficetur quidem se cum turba Christū sequi, sed crucem cum Christo non ferunt.

2. *Non dolendum, sed gaudendum potius. si eò quod seruiamus Christo apud homines in praua simus existimatio, & inique odiosiq; iudicemur, neque enim pro nobis recusauit Christus duci inter latrones.*

3. *Mulieribus Christum, non se deflentibus, similes sunt, qui suorum defectuum inmemores & incuriosi, alienos notant & accusant. Medeamur primum nostris morbis; tum deinde, sine reprehensione miserebimur aliorum.*

4. *Si Filius Dei, cum esset lignum viride, innocens, fructuosum: itemq; homines iusti & sancti, ita in hac vita adusti sint ignibus rerum aduersarum: quid fiet aridis lignis, & quantum putamus ardebunt in inferno peccatores.*

5. *Si is, qui venit in mundum sine peccato, non egressus est sine flagello, nobis qui cum peccato ingressi, in peccato viuimus, cogitandum est, non posse nos sine flagellis & molestijs vitam peragere.*

6. *Nolebat Dominus se fleri à mulieribus, sed populū à quo ducebatur ad mortem, ut ostenderet, non tam de illius passione*

sine dolendum, quàm flendum & plan-
gendum de peccatis nostris, quæ mortis il-
liferunt caussa.

7. Monebat Christus mulieres sui a-
mantes, ruinas flere populo illi imminen-
tes, indicans amatores Christi dolorem
debere concipere ex proximorum seu tem-
poralibus, seu spiritualibus damnis.

MEDITATIO
VIGESIMAQUARTA.

QUOMODO SIMON CHRI-
stum in portanda cruce
aduuerit.

EVANGELIUM.

ET cùm ducerent eũ, ap- *Matt. 27.*
prehenderunt Simonem *Marc. 15.*
quendã Cyrenensem, ve- *Luc. 23.*
nientem de villa. Hunc
angariauerunt, vt tolleret crucem
eius, & imposuerunt vt tolleret
crucem portare post Iesum.

PRO-